

og 12, hvori det hedder, at der for alle kategorier bliver tale om en større disponibel indkomst i alle årene set i forhold til de regler, der gælder i dag. Det er da et standpunkt! Det bliver så bare dementeret i svaret på spørgsmål 9, hvor der klart står, at sammenlignet med de gældende regler får enlige pensionister, dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og førtidspensionister lige så snart, vi kommer efter 2011 og til evig tid, mindre udbetalt i pension og dagpenge.

Det er jo interessant, at man meget tit kan finde det ømme punkt, når man stiller et klart spørgsmål, men ikke får noget klart svar, f.eks. svaret på spørgsmål 9, som vi har diskuteret i dag, som udspringer af et andet spørgsmål, som var lige så klart, men hvor ministeren sagde det modsatte. Så spurgte vi en gang til og lidt skarpere, og så fik vi endelig de rigtige tal.

Vi har i dag, før debatten gik rigtig i gang, spurgt, om vi ikke kunne få et svar på spørgsmål 11, der ligesom opsummerer, hvor meget det her drejer sig om. Det er selvfølgelig for de enkelte år små beløb for den enkelte, som vi taler om, men når vi lægger dem sammen, er det faktisk ikke småpenge. Her fik vi så at vide, at der kan opstilles mange forudsætninger, og derfor ville de ikke svare ovre i Skatteministeriet. Jamen vi spurgte til akkurat de samme forudsætninger, som Skatteministeriet hidtil har brugt i deres besvarelser! Hvordan kan man sige, at man ikke vil svare, fordi der er så mange forudsætninger, når vi bare bad om, at de udvidede besvarelsen på basis af de forudsætninger, som Skatteministeriet tidligere har brugt? Det viser bare, at man ikke har lyst til at svare.

Det illustrerer en anden ting, der er blevet sagt. Det er nemlig blevet sagt flere gange, at der ikke bliver taget noget fra nogen. Jo, det gør der, for det er ikke småpenge, det drejer sig om. Det er flere hundrede millioner kroner, som det her drejer sig om, når vi kommer frem til 2015, som tages fra pensionisten, de arbejdsløse, de syge, alle på overførselsindkomster. Det er flere hundrede millioner kroner, som i henhold til den gældende lov om arbejdsmarkedsbidrag skulle være udbetalt, som nu i stedet for bliver givet i skattelettelse fortrinsvis til fordel for de rigeste. Det kan jeg godt forstå at man ikke er glad for at få frem. Det er i virkeligheden utroligt og heldigvis ret sjældent, at vi her i Folketinget bliver tvunget til at afslutte og stemme ved en tredje behandling, selv om vi ikke har fået alle de oplysninger, som Folketinget har bedt om – bare fordi regeringen synes, at det er ubehageligt at

få de tal frem, som viser, at der tages flere hundrede millioner kroner fra dem, der har mindst, for at give skattelettelser til dem, der har mest.

Derfor vil jeg også godt sige til hr. Kim Andersen, som har været meget stålsat og sagt, at der ikke bliver taget noget fra nogen: Kunne vi ikke lave et lille væddemål om, hvem der har ret? Bliver der taget noget fra nogen? Er der nogen, der mister noget, som de ellers ville have fået? Hvis jeg har ret, er jeg indstillet på at tage en hel dags kursus ovre i Dansk Industri om skattepolitik. Hvis hr. Kim Andersen taber væddemålet, vil jeg foreslå, at hr. Kim Andersen tager en hel dags kursus ovre i Ældre Sagen og hører lidt om, hvordan det går de ældre. Kan vi ikke tage sådan et væddemål? Nu afslutter vi debatten i Folketinget i dag, fordi et flertal vil have en afstemning, så lad os tage den bagefter, når vi får de tal, som Skatteministeriet har lovet, og se, hvem der har ret, når det kommer til stykket, og den, der taber, må altså tage et kursus for at blive klogere. Jeg skal så åbenbart over til Dansk Industri, for de mener, at det her er rigtig godt, og hr. Kim Andersen skal over i Ældre Sagen, for de synes, at det er rigtig skidt.

Jeg vil så lige til sidst sige noget om DIS-sagen – det har ikke været fremme i debatten i dag. De, der sejler på DIS-skibe, er honoreret på en meget mærkelig måde, så de, uanset hvor mange penge de tjener, ikke får gavn af skattelettelserne, heller ikke yngstemanden får noget ud af skattelettelsen. De skal hen og hente pengene hos arbejdsgiverne, og vi ved, at arbejdsgiverne ikke er meget for at komme af med pengene. Derfor vil jeg gerne spørge skatteministeren, som i et svar skriver, at han godt forstår problemstillingen, om staten for at vise, at der her er et problem for søfolkene, som sejler på langfart, som skal løses, vil sige, at i hvert fald alle de, der sejler på statens skibe under DIS-ordningen, straks vil få den lønforhøjelse, som de i princippet har krav på.

Kl. 15:05

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Så er det hr. Leif Mikkelsen som ordfører.

Kl. 15:05

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (NY):

Ja, man kunne godt forestille sig, at der eventuelt er nogle undrende seere derude, der må synes, at vi er lidt tungt opfattende herinde, for nu er det jo fjerde gang, vi diskuterer den sag. Man kan ikke ligefrem påstå, at argumenterne har